

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

II. Epistola Encyclica commonitoria ad amnes Episcopos. 3. Decembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1740.

Ref. auctarii
judicii &
Constitutio-
nibus S. Se-
dis excludun-
tur.

Dat. Pont.
A. 1. die 11.
Nov. 1740.

II.

Procerium
A debito Pa-
storis Offi-
ciii.

Episcopis
commenda-
tur vigilan-
tia in vitam
& honestate
Clericorum.

Item Mini-
stros Eccl-
esie dele-
ctus.

Et cauta eo-
rum promo-
tio.

ur earundem presentium transmissis vel exem-
plis, etiam impressis, manu alicujus Notarii
publici subscriptis, & sigillo Personæ in digni-
tate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique lo-
corum, & Gentium eadem prorsus fides ha-
beat, quæ haberetur ipsis presentibus, si forent
exhibita vel ostensa. Demum sciant omnes,
vel palam, vel in corde adversantur Sedi Aposto-
licæ, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ judicis, &
signanter Constitutioni *Unigenitus*, indignos esse,
qui gratiam, & beneficium Jubilei participant.
Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 11. mensis Nov. 1740.
Pont. Nostri Anno I.

D. Card. Passioneus.

Epistola Encyclica & Commonitoria ad
omnes Episcopos.

*Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Prima-
ribus, Archiepiscopis, & Episcopis.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Venerabiles Fratres salutem, & Apo-
stolicam Benedictionem.*

UBI primum placuit Deo, qui dives est in
miseriordia, humilitatem nostram in su-
prema Beati Petri Sede collocare, & Vicariam
Domini Nostri Jesu Christi potestatem Nobis,
nullo quamvis meritorum suffragio sussultis,
ad universæ Ecclesiæ suæ gubernationem com-
mittere; auribus insonare nostris visa est Divi-
na illa vox: *Pasce agnos meos: pasce oves meas:*
injuncta videlicet Romano Pontifici, ejusdem
Petri Successori, cura regendi, non modò
Gregis Dominici agnos, qui sunt populi per to-
tum terrarum Orbem diffusi, sed etiam oves,
nimirum Episcopos, qui veluti agnorum matres,
populos in Christo Jesu generant, iterumque par-
turiunt. Pastoris igitur etiam vestri voces excipite,
Fratres, per has nostras literas; & in partem so-
licitudinis, cujus plenitudo commissæ Nobis Di-
vinitus est, vocati, intelligite ex ipsis admonitio-
nibus, & cohortationibus nostris, quanta Nos
premat cura non pratermittendi ea, quæ officii
nostri sunt, quantaque itidem sit vis paternæ nos-
træ in vos charitatis, qua ad maximè optandum
adducimur, ut de profectu sanctarum ovium
fiant gaudia æterna Pastorum.

§. 1. In primis verò date operam, om-
nique studio, atque ope satagite, ut morum
integritas, & Divini cultus studium luceat in
Clero, utque Ecclesiastica Disciplina sarta tecta
servetur, & ubi collapsa fuerit, redintegretur.
Satis enim constat, nihil esse, quod omnem
populum ad pietatem, religionem, & Chri-
stianæ vitæ institutionem efficacius instruat,
excitet, inflammet, quàm eorum exemplum,
qui Divino se ministerio dedicaverunt. Itaque
in id mentis vestra acies primum dirigenda est,
ut cum accurato delectu ii Clericali militia
adscribantur, a quibus meritò possit expectari,
ut iis in lege Domini ambulantes, & de vir-
tute in virtutem euntibus, eorum vita cunctis
afferat venerationem, & eorum opera Eccle-
siis vestris spirituales afferat utilitatem. Melius
enim profectò est pauciores habere Ministros,
sed probos, sed idoneos, atque utiles, quàm
plures, qui in ædificationem Corporis Christi,
quod est Ecclesiæ, nequicquam sint valituri.
Quantam idcirco Episcoporum cautionem ea
in re Sacri Canonis requirant, non ignoratis
Fratres; sed ab eorum norma, quæ omnino servari
debet, ne patiamini vos abduci humano ullo re-
spectu, vel importunis ambientium suggestionibus,
vel fautorum precibus. Apostoli verò præ-
ceptum, ut ne manus cuiquam nimis prope-
re imponantur, tunc potissimum servari necesse est, ubi

de promovendis ad Sacros Ordines, & ad Sacra-
tissima Mysteria, quibus nihil est divinius,
agendum sit: Non enim sufficit ætas, quæ per
sacras Ecclesiæ leges unicuique Ordini præscrip-
ta est, nec indiscriminatim omnibus, qui in
inferiori aliquo Ordine jam sint constituti, suo
quasi jure patere debet aditus ad sublimiorem;
sed studiosè, magnaque adhibita diligentia in-
vestigandum a vobis est, an eorum, qui priora
susceperint ministeria, talis fuerit vivendi ratio;
& in sacris scientiis progressio, ut verè digni
judicandi sint, quibus dicatur: ascende superius:
cum alioquin expediat in inferiori potius ali-
quos remanere gradu, quam cum suo majori
periculo, & aliorum scandalo ad altiorem
proveli.

§. 2. Et quoniam supra quam dici possit,
interest eos, qui in sortem Domini vocantur,
ab ineunte ætate ad pietatem, morumque in-
tegritatem, & ad canonicam disciplinam, vel-
uti novellas plantationes in juventute sua, infor-
mari; cordi idcirco vobis esse debet, ut ubi for-
san nondum instituta fuerint Clericorum Semi-
naria, quam citissimè instituantur, vel jam institu-
ta amplificentur, si majori Alumnorum numero
pro Ecclesiarum conditione opus sit, adhibitis in
eum finem mediis, quorum parandorum potestate
Episcopi jam sunt instructi, & quibus alia etiam,
si de eorum necessitate edocti a vobis fuerimus,
addituri & Nos sumus. Eadem verò Collegia sin-
gulari vestra sollicitudine foveantur, necesse est,
videlicet ea sæpe invisendo, singulorum adoles-
centium vitam, indolem, & in studiis profectum
explorando, Magistros idoneos, virosque Eccl-
esiastico spiritu præditos ad eorum culturam
destinando, literarias ipsorum exercitationes,
sive Ecclesiasticas functiones quandoque præ-
sentia vestra decorando, aliqua demum Bene-
ficia iis, qui virtutum suarum specimen clariùs
præstiterint, majoremque laudem retulerint,
conferendo. Hujusmodi enim irrigationem ar-
busculis hisce, dum adolescent, ministrasse
non vos poenitebit, sed vestra opera lætissimum
deinde vobis referet fructum in uberi bonorum
operariorum copia. Consueverunt quippe Epi-
scopi sæpius dolere messem quidem esse mul-
tam, operarios autem paucos: At fortasse eis
quoque dolendum esset, non eam, quam de-
buissent, industriam ipsos adhibuisse, ut opera-
rii ad messem pares, aptique formarentur: bo-
ni namque, & strenui operarii non nascuntur,
sed fiunt; ut autem fiant, ad Episcoporum so-
lertiam, industriamque maximè pertinet.

§. 3. Sed & illud maximi momenti est, ut
iis animarum cura committatur, qui doctrina,
pietate, castis moribus, & illustribus bono-
rum operum exemplis ita aliis præluere possint,
ut verè lux, & sal populi sint, & habeantur.
Hi nimirum præcipui adjutores vestri sunt in
grege vobis credito informando, regendo,
perpurgando, in viam salutis dirigendo, &
ad Christianas virtutes incitando. Ex quo pro-
num est intelligere quanti vestra etiam referat,
eos ad Parochiale officium obeundum eligi,
qui ad fructuosam plebium gubernationem me-
rito judicentur aptiores. In id vero potissi-
mum quoque incumbite, ut quicumque anima-
rum curam gerunt, diligenter, diebus saltem
Dominicis, aliisque festis de præcepto, plebes
sibi commissas, pro sua, & earum capacitate,
pascant salutaribus verbis, docenda ea, quæ
Christifideles ad salutem scire oportet, ac ex-
plicando Divinæ legis capita, Fideique dog-
mata, & pueros ejusdem Fidei rudimentis im-
buendo, quacunque prava in contrarium con-
suetudine, ubicumque esset, prorsus sublata.
Quomodo enim audient sine prædicante? Aut
quomodo rectè credendi, recteque agendi nor-
mam assequi poterunt populi, si animarum cu-
ratores

ANNO
1740.

Seminaria
Clericorum
instituantur,
vel augean-
tur, ubi opus
fuerit.

Et ab Epi-
scopis sæpe
visitentur.

Qualitates
eligendorum
ad Curam
Animarum.

Eorundem
Officiis, præ-
dicandi, &
catechizan-
di.

ANNO 1740.

Parochi & Confessarii exercitiis spiritualibus quotannis incumbant.

Affidua Episcopis residentia in propriis Ecclesiis, vel Diocesis, vel Diocesis, inculcatur.

Reprobatis futilibus absentia causis.

Visitatio quoque Ecclesiarum, & Diocesium.

ratores in eiusmodi officio segnes, remissi, ac desides fuerint? Quare non satis animo comprehendi, aut verbis explicari potest, quanta Christianae Republicae perniciēs impendeat eorum, quibus animarum cura demandata est, negligentia in pueris praesertim catechismo instruendis. Proderit autem plurimum, si studueritis, ut & qui curam animarum gerunt, & alii, qui ad poenitentium confessiones excipendas destinati sunt, per aliquot dies spiritualibus exercitiis, quotannis vacent: in eo quippe pio recessu renovabuntur spiritu mentis suae, & induentur virtute ex alto, ad ea impensius, alacriusque peragenda, quae suarum partium sunt pro Divini Numinis gloria, & spirituali proximorum utilitate, & salute.

§. 4. Jam vero scitis, Fratres, Divino precepto mandatum esse omnibus animatum Pastoribus, oves suas agnoscere, easque verbi Divini praedicatione, Sacramentorum administratione, ac bonorum omnium operum exemplo pascere; hisque, ac caeteris Pastoralis Officii munitis satisfacere, ut par est; minime posse eos, qui gregi suo non invigilent, neque affstant, vineamque Domini, in qua positi sunt custodes, non custodiant assidue. Itaque in statione vestra maneatis oportet, & personalem in Ecclesia vestra, vel Diocesi, servetis residentiam, ad quam ex vi muneris vestri obligati estis, quemadmodum pluribus Generalium Conciliorum Decretis, & Praedecessorum nostrorum Constitutionibus luculenter declaratum, praescriptumque est. Cavete autem, ne existimetis fas esse Episcopis per tres Menses singulis annis pro libito, aut quacunque ex causa abesse. Ut enim hoc vere liceat Episcopis, constat habendam esse rationem, ut absentiam hujusmodi aequa requirat causa, simulque consultum sit, ne gregi detrimentum obveniat. Mementote autem Judicem futurum esse eum, cujus oculis omnia nuda, & aperta sunt, adeoque videre, ut causa talis vere sit, quae prebari jure possit supremo huic Pastorum Principi, a quo ovium vobis creditarum sanguis est quantocius requirendus: in quo quidem iudicio, frustra Pastor contenderet ea se excusatione tueri, quod lupus oves, absente se, ac inscio, abductas devoraverit: nam si res penitus inspiciatur, satis apparet nullum prope malum, aut scandalum in Diocesi sic destituta contingere, quod non sit ei adscribendum, cujus erat, subditos a recta semita desidentes revocare monitis, allicere exemplis, voce confirmare, auctoritate, & charitate continere. Porro quis etiam non intelligat, multo satius esse negotia alibi per alios, ubi oportuerit, peragi, quam per se ipsum ab Episcopo extra Diocesim suam morante; negotium vero omnium maximum custodiendi, & gubernandi gregis ab eo per se non per ministros curari? Sint enimvero quantumvis idonei, probatique Ministri, non tamen tamen eorum vocem sic solent audire oves, ut vocem veri sui Pastoris: nec vicariam illorum operam supplere satis vigilantiam, atque operam ipsius Episcopi, cui peculiaris Sancti Spiritus gratia ad id opitulatur, experientia abunde compertum est.

§. 5. Ad haec, cum in omni etiam rei domestica cura nihil sit utilius, quam si ipsimet Paterfamilias omnia frequenter inspiciat, suaque vigilantia suorum industrias, & diligentiam alat, propterea vos monemus, & hortamur, Fratres, atque etiam vobis injungimus, ut Ecclesias, & Dioceses vestras, (nisi gravis, ac legitima interveniat causa, quae aliis id committi postulet) vos ipsi visitetis, vos ipsi oves vestras, & pecoris vestri vultum agnoscatis. Formidinis sane, ac terroris plena est certissima illa sententia, quam supra memoravimus, non ad-

mitti Pastoris excusationem, si lupus oves comedit, & Pastor nescit. Multa vero quidem ignorabit Episcopus, multa eum larebunt, vel saltem serius, quam oporteret, intelliget, nisi ad omnes suae Dioceseos partes se conferat, & nisi per se ipsum ubique videat, ubique audiat, ubique exploret, quibus malis medicina facienda sit, & quamnam fuerint eorum causa, quae ratione occurrere etiam providenter queat, ne sublata reviviscant. Praeterea cum ea sit humanae imbecillitatis conditio, ut in agro Dominico, cujus cultura commissa Episcopo est, sensim vepres, & spinæ, ac noxiae, inutilesque herbae succrescant; certe nisi ad eas amputandas cultor crebro redeat, ille ipse nitor vigiliis ejus, laboribusque jam partus, progressu temporis desolascet. Sed neque etiam satis est lustrari a vobis Dioceses, & oportunitis praedicationibus vestris curationi earum esse prospectum: restat & illud enixe perficiendum a vobis, ut quae in visitationibus constituta fuerunt, vere in effectum perducantur; nam legum etiam optimarum utilitas nulla erit, nisi quod sancitum verbum est, re ipsa ab eis, ad quos pertinet, stitiosè praestetur. Quapropter postquam ad animarum morbos expellendos, sive avertendos, salutaria paravistis medicamenta, non ideo sollicitudo vestra conquiescat oportet, sed traditorum a vobis praedicatorum executio omnium vitium contentione urgenda est; idque potissimum per iteratas visitationes estis assecuturi.

§. 6. Postremo, ut multa paucis complectamur, Fratres, in omni sacra, & Ecclesiastica functione, & in omni Divini cultus, ac pietatis exercitio vos ipsos auctores, vos duces, vos magistros esse convenit, ut quasi de vestrae sanctitatis splendore, tum Clerus, tum grex universus lumen hauriat, & charitatis vestrae igne incalescat. Itaque in tremendi Sacrificii frequentia, & devota oblatione, in solemnium Missarum celebratione, in Sacramentis ministrandis, in Divinis Officiis obeundis, in cultu, & nitore Templorum, in disciplina domus, & familiae vestrae, in pauperum amore, & ope eis ferenda, in aegrotis visitandis, & sublevandis, in peregrinis hospitio excipiendis, in omni denique Christianae virtutis opere estote vos forma gregis vestri, ut omnes imitatores vestri sint, sicut & vos Christi, quemadmodum decet Episcopos, quos Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo. Apostolos identidem respicite, in quorum successistis locum, ut eorum vestigia sectemini in laboribus, in vigiliis, in arumnis tolerandis, in arcendis lupis ab ovilibus vestris, in vitiorum radicibus expurpandis, in Evangelica lege exponenda, in eis, qui erraverint, ad salutarem poenitentiam reducendis. Aderit profecto vobis omnipotens, & misericors Deus, in quo nos confortante omnia possumus: Non deerit etiam vobis, ut plane confidimus, religionum Principum auxilium: Omnia insuper adjumenta parata vobis erunt ab hac Sancta Sede, quotiescumque nostra Apostolica Auctoritate opus esse censueritis. Magno itaque animo, magnaue fiducia venite ad Nos, qui vos cunctos, ut Fratres, & adjuutores nostros, & coronam nostram amamus in visceribus Jesu Christi: Venite ad vestram, & omnium Ecclesiarum Matrem, Caput, & Magistram, Sanctam Romanam Ecclesiam, unde Religions origo manavit, ubi Fidei petra, ubi fons Sacerdotalis unitatis, ubi incorruptae veritatis doctrina; nihil enim Nobis optatius, nihil jucundius esse potest, quam una vobiscum Dei gloria inservire, & Catholicae Fidei custodiae, ac propagationi allaborare, atque animas salvas facere, pro quibus ipsum quoque sanguinem, & vitam nostram libentissime, si oportuerit, im-

pende-

ANNO 1740.

Atque executio decretorum in Visitacionibus editorum.

Reliqua Episcoporum Officia enumerantur, & commendantur.

Cum spe Divinae opis.

Et auxilium Principum Christianorum.

Et Pontificiae Auctoritatis, cujus praedictum omnium exhibetur.

ANNO
1740.

Adhortatio.

penderemus. Excitet vos demum, stimulosque currentibus vobis addat ingens, ac certa, quæ vos manet, remuneratio; nam cum apparuerit Princeps Pastorum, percipietis immarcescibilem gloria coronam; coronam utique iustitiæ, quæ reposta est fidelibus dispensatoribus Mysteriorum Dei, & strenuis, vigilibusque speculatoribus domus Israel, quæ est Sancta ipsius Dei Ecclesia. Ejus autem vices Nos, quamvis indigni, gerentes in terris, Fraternalibus vestris peramanter benedicimus, necnon Clero, ac populo vestro fideli, eandem Apostolicam Benedictionem nostram paterno affectu impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 3. Decemb. 1740. Pontificatus Nostri Anno I.

Dat. Pont.
A. 1. die 3.
Dec. 1740.

III. Abbeviatoribus de Parco Majori conceditur usus Redimiculi galeri, vulgò *Cordone*, coloris violacei, etiam dimisso Officio.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium
a Pontificia
munificen-
tia.

MAXIMO ad labores alacriter subeundos, constanter perferendos, ac fideliter absolvendos incitamento semper fore eximiis viris meritis conferre honores, ipsa rerum magistra experientia edocti sapientissimi Principes familiarium potissimum Ministrorumque suorum optimum quemque in honore habere, ac præclaris honorum insignibus decorare studuerunt, intelligentes etiam id & sibi decus magnum, & maximam in rebus agendis afferre securitatem. Nec minori sane providentia Romani Pontifices Prædecessores Nostri sese cum iis gesserunt, qui ad publicam Catholicæ Ecclesiæ utilitatem, & Apostolicæ Sedis dignitatem summa cum fidei, industriæ, prudentiæ, ac dexteritatis laude assidue adlaborarent, ut lacrius sua eidem Sedi impenderent obsequia, & demandata munera studiosus obire satagerent.

Varia Privilegia Abbeviatoribus a Summis Pontificibus concessa.

§. 1. Hinc est quod Nos quoque ad egregia dilectorum Filiorum Majoris Præsentatiæ in Cancellaria nostra Apostolica Abbeviatorum, quos fel. rec. Sixtus IV., Leo X., Paulus V., Urbanus VIII., Clemens X., & Benedictus XIII. Prædecessores Nostri variis prærogativis & privilegiis cumularunt, in Nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliisque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque virtutem aliqua honoris prærogativa condecorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, & mera liberalitate Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eisdem Majoris Præsentatiæ in Cancellaria Nostra Apostolica prædicta Abbeviatoribus præsentibus & futuris, ut ipsi omnes, & singuli Redimiculum galeri, *Cordone* vulgariter nuncupatum, coloris violacei, in quibusvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis, ubique, etiam dimisso Officio hujusmodi, deferre, & gestare libere & licite possint, & valeant, tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Eisdem conceditur Redimiculum Galerii violaceum.

Etiam dimisso Officio.

Clausulæ præservativæ, & derogatoriæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus Literas semper firmas, validas, & efficaces extiteri & fore, suoque plenarios & integros

Bullarii Romani Contin. Pars X.

ANNO
1740.

effectus fortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quolibet quacumque præminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris 13. Septembris 1740. Pont. Nostri Anno I.

D. Cardinalis Passioneus.

Congregationis pro Gubernio Civitatis Firmanæ ejusque Comitatus, ab Innocentio XII. erectæ, nova forma constituitur.

Dat. die 13.
Sept. 1740.

IV.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

NEMO est, qui non intelligat, quam sollicitè advigilare debeant Romani Pontifices, ut ea omnia, quæ Prædecessores sui pro saluberrimo, non solum totius Status nostri Ecclesiastici, sed uniuscujusque etiam Provinciæ, Civitatis, & Oppidi, tam Spirituali, quam Temporalis regimine, post adhibitam omnem diligentiam, & maturam deliberationem, statuenda esse censuerint, integerrime serventur, & si aliqua ex parte tractu temporis per desuetudinem, aut quancumque contrariam consuetudinem non sine detrimento, immutata esse constiterit, ut ad pristinum reducantur, novisque functionibus confirmantur: Ea propter Nos quoque præcipuum munus nostrum esse ducimus, ut nostra in hoc potissimum studia desiderari minime patientes, Apostolicæ etiam auctoritatis nostræ partes collocemus.

Procemium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Communitas, & Homines Civitatis Nostræ Firmanæ, quod inter cætera Indulta, & Privilegia, quibus, ut asseritur, Civitas ipsa Firmana a fel. record. Eugenio PP. IV. Prædecessore Nostro decorata fuit, illud etiam continebatur, ut Gubernatoris, & Judicis privati Civitatis prædictæ munus a Cardinali pro tempore Summi Pontificis Nepote, vulgò Cardinali Patrono nuncupato, obiretur, quemadmodum usque ad tempora rec. mem. Innocentii PP. XII. Prædecessoris itidem Nostri factum fuerit. Postquam autem ipse Innocentius Prædecessor Cardinalis Patroni titulum, & auctoritatem sustulit, & pro rebus, negotiisque ejusdem Civitatis Firmanæ, illiusque Comitatus peragendis, Congregationem, quæ ex Cardinali a Secretis Status Ecclesiastici prædicti, & aliquot Romanæ Curia Prælati constabat, instituit, cum facultatibus eisdem, quibus Congregatio Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Consultationibus Civitatum, Terrarum, & Locorum ejusdem Status Nostri Ecclesiastici deputatorum erecta fuit, ut ex particula Apostolicarum ipsius Innocentii Prædecessoris in simili forma Brevis litterarum in forma Motus Proprii die 3. Januarii MDCXCIII. expeditarum uberius colligitur, quæ particula est tenoris sequentis: *Cum itaque Nos alias, nempe in ipsis Pontificatus Nostri primordiis,*

Eugenius IV. Gubernium Civitatis Firmanæ Cardinali pro tempore Patrono private concessit.

Innoc. XII. pro ejusdem Civitatis & Comitatus negotiis specialem Congregationem instituit.